U crkvenoj službi nema mjesta za one koji bi štetili mladima

vjeraidjela.com/u-crkvenoj-sluzbi-nema-mjesta-za-one-koji-bi-stetili-mladima

Uredništvo 29. srpnja 2020.

Govor Ivana Pavla II. na međudikasterijskom sastanku s kardinalima iz Sjedinjenih Američkih Država 23. travnja 2002.

> Draga braćo!
>
> **1.** Prije svega, dopustite mi da vas uvjerim kako iznimno cijenim napore koji ulažete kako biste Svetu Stolicu, i mene osobno, izvješćivali o složenom i teškom stanju koje se pojavilo u vašoj zemlji posljednjih mjeseci. Uvjeren sam da će vaši razgovori ovdje donijeti dosta ploda na dobrobit katoličkoga puka Sjedinjenih Američkih Država.
>
> Došli ste u kuću Petrova nasljednika, čija je zadaća učvršćivati svoju braću biskupe u vjeri i ljubavi te ih ujedinjavati oko Krista u službi Božjega naroda. Vrata ove kuće uvijek su vam otvorena. Tim više kada su vaše zajednice u nevolji.
>
> Kao i vas, i mene duboko pogađa činjenica da su svećenici i redovnici, čiji je poziv pomagati ljudima da žive svetim životom u Božjim očima, sami prouzročili takvu patnju i sablazan mladima. Zbog velike štete koju su učinili neki svećenici i redovnici, na samu se Crkvu gleda s nepovjerenjem, a mnogi su uvrijeđeni načinom na koji se doživljava da su crkveni predvodnici djelovali u ovom pitanju.
>
> Zloporaba koja je uzrokovala ovu krizu po svim je mjerilima zlo i društvo je s pravom smatra zločinom; to je također užasan grijeh u Božjim očima. Žrtvama i njihovim obiteljima, gdje god se nalazili, izražavam svoju duboku solidarnost i zabrinutost.

2. Istina je da je općenito nepoznavanje naravi problema, a ponekad i savjeti kliničkih stručnjaka, navelo biskupe da donose odluke koje su se naknadnim događajima pokazale pogrješnima. Vi sada radite na uspostavljanju pouzdanijih mjerila kako biste osigurali da se takve pogrješke ne ponove.

Istodobno, čak i dok prepoznajemo koliko su ta mjerila nužna, ne možemo zaboraviti snagu kršćanskoga obraćenja, te korjenite odluke da se okrenemo od grijeha i vratimo Bogu, koja dopire do dubine ljudske duše i može izazvati izvanredne promjene.

Ne smijemo zaboraviti ni golemo duhovno, ljudsko i društveno dobro koje je činila i još uvijek čini velika većina svećenika i redovnika u Sjedinjenim Američkim Državama. Katolička Crkva u vašoj zemlji oduvijek je s velikom snagom i velikodušnošću promicala ljudske i kršćanske vrjednote, na način koji je pomogao učvršćivati sve što je plemenito u američkom narodu.

Veliko umjetničko djelo može biti okaljano, ali njegova ljepota ostaje; i to je istina koju će prepoznati svaki umno pošten kritičar. Katoličkim zajednicama u Sjedinjenim Američkim Državama, njihovim pastirima i članovima, redovnicima i redovnicama, nastavnicima na katoličkim sveučilištima i školama, američkim vjerovjesnicima u svim dijelovima svijeta, ide iskrena zahvalnost cijele Katoličke Crkve i osobna zahvalnost Rimskoga biskupa.

3. Zlostavljanje mladih ozbiljan je simptom krize koja pogađa ne samo Crkvu, nego i društvo u cjelini.

To je duboko ukorijenjena kriza spolne ćudorednosti, pa čak i ljudskih odnosa, a njezine glavne su žrtve obitelj i mladi.

Rješavajući problem zlostavljanja s jasnoćom i odlučnošću, Crkva će pomoći društvu da razumije i suoči se s krizom u svom središtu.

Katoličkim vjernicima, kao i široj zajednici, mora biti apsolutno jasno da su biskupi i poglavari, prije svega, zabrinuti za duhovno dobro duša.

Ljudi trebaju znati da u svećeništvu i redovništvu nema mjesta za one koji bi štetili mladima.

Moraju znati da su biskupi i svećenici potpuno predani punini katoličke istine o pitanjima spolnoga morala, istine koja je jednako bitna za obnovu svećeništva i biskupstva, kao i za obnovu braka i obiteljskoga života.

4. Moramo biti uvjereni kako će ovo vrijeme kušnje donijeti pročišćenje cijele katoličke zajednice, pročišćenje koje je prijeko potrebno ako Crkva želi učinkovitije propovijedati Evanđelje Isusa Krista u svoj njegovoj oslobađajućoj snazi. Sada morate osigurati da tamo gdje se grijeh umnožio, milost nadmoćno izobiluje (usp.

> *Rimljanima* 5, 20). Toliko boli, toliko tuge mora dovesti do svetijega svećeništva, svetijega biskupstva i svetije Crkve.
>
> Samo je Bog izvor svetosti i Njemu se prije svega moramo obratiti za oproštenje, za iscjeljenje i za milost da se suočimo s ovim izazovom s beskompromisnom hrabrošću i skladom svrhe. Poput Dobroga Pastira, pastiri moraju ići među svoje svećenike i narod kao ljudi koji ulijevaju duboko povjerenje i vode ih do mirnih voda (usp. *Psalam* 23, 2).
>
> Molim Gospodina da biskupima Sjedinjenih Američkih Država dâ snagu kako bi svoj odgovor na sadašnju krizu izgradili na čvrstim temeljima vjere i na istinskoj pastirskoj ljubavi prema žrtvama, kao i prema svećenicima i cijeloj katoličkoj zajednici u vašoj zemlji.
>
> I molim katolike da ostanu blizu svojim svećenicima i biskupima te da ih podrže svojim molitvama u ovom teškom trenutku.
>
> Mir Uskrsloga Krista bio s vama!
>
> **Ivan Pavao II.**

engleski izvornik